Вийн. Nățiaç. 18.118.127. vielleicht schlerhast für द्विमूठक und dieses eine Variante von द्विमूठक.

विमृति Sin. D. 19,1 foblerhaft für विभृति Asche.

विमुईन n. = मुईन 5): सप्तस्वर भारतार. 4635.

विमृतं s. u. मुई mit वि.

विमूर्धत (2. वि + मु॰) adj. haarlos (auf dem Kopfe) MBn. 10, 389.

विमूल (2. वि + मूल) adj. entwurzelt (eig. und übertr.) Harry. 3463. विमूलन (von विमूलप्) n. das Entwurzeln: युष्मन्मूल ° Çatr. 14,332. विमूलप् (von विमूल) entwurzeln; s. विमूलन.

विम्म (2. वि + मृग) adj. kein Thier des Waldes habend: श्राय R. 7.77,1.

विम्ग्य (von मृगग् mit वि) adj. zu suchen, aufzusuchen: द्वित्भि: पत्यः समाः Buág. P. 3,23,52. मक्दिम्ग्यकेवल्य 7,10,48. 15,27. 76. 10, 47,62. 83,45. 14,2,53. 19.8. Рабая. 3,3,2. Verz. d. Oxf. H. 256,a,80. विम्नुवन् (von 1. मर्ज् mit वि) adj. (f. भूगवर्गे) reinlich AV. 12,1,29. 35. 37. Kaug. 137.

चिम्त्यु (2. चि + मृ॰) adj. dem Tode nicht unterliegend, unsterblich Knand. Up. 8,7,1 (Sarvadakçanas. 54,22). Maitrijup. 6,4.25.

विमृद्ध (von मर्घ mit वि) nom. ag. 1) Verächter, Feind: विमृद्धो (gon.) वृश्ती heisst Indra RV. 10, 132, 2. nachgebildet AV. 8, 3, 4. 22. — 2) Abwehrer des Verächters, technisch gewordener Bein. Indra's mit Anknüpfung an die Worte des Liedes वि ने इन्द्र मृद्धी डाव्हि VS. 8, 44. Çat. Br. 4.6, 4, 4. 11, 1, 3, 1. Katj. Ça. 4, 5, 24. — Vgl. विम्ध.

विम्धं adj. so v. a. विम्ध् 2): तन् des Indra TS. 2,4,2,1.

विमुद्य (von मर्घ mit वि) m. = विमुद्य Prüfung, Erwägung, Veberlegung, Bedenken Bnåc. P. 3,16,36. 4,22,21.

विमृष्य (wie eben) adj. zu prüsen, zu untersuchen Buie. P. 10,83,23.
1. विमृष्ट von मर्ज्ञ mit वि; s. das. विमृष्टात्तरामा (nach dem Comm. विमृष्ट so v. a. न्यून) bei welcher der Raum zwischen den Schultern etwas eingesenkt ist Çat. Br. 1.2,5,16.

2. विमृष्ट von मर्ज् mit वि: s. das. श्रविमृष्टविधेयांश n. N. einer Redefigur: unmotivirte Bezeichnung einer kleineren Zahl durch Theilung einer grösseren; Beispiel: ट्ययाष्ट्रार्थार्थवाळूनाममीपामीरृशां द्शाम्। कयं सक्तिक् Prataram. 61,0.8. b,4. श्रष्टार्थार्थ = हि.

चिमोर्के (von 1. मुच् mit वि) m. 1) das Ausspannen; Lösung, Beendiyung: तर्पस: TBn. 2, 7, 12, 1. यद्दै यहस्य ब्रह्मणा युद्धित ब्रह्मणा वे तस्य
विमान: 3,3,10,4. TS. 1,7,4,4. AV. 16,3,4. — 2) Befreiung: ग्रवामिन्द्रेण
SAJ. zu ŅV. 5,45,1. द्व:खात् vom Schmerz Schol. zu KAP. 1,4. निक् जाखार्तस्य जाद्यविमोना जलाभियेकात् zu 85. Befreiung von der Welt, —
von der Sinnlichkeit Sarvadarganas. 59,11. विमोना: कामानभिष्ठद्व: 14.

विनासन् (wie chon) absol. so dass die Zugthiere gelöst d. h. umge-spunnt, gewechselt werden: मक्तातमधानं विनासं सम्भुवति Çat. Ba. 6, 7.4,12. TS. 7,5,4,5. Kåtj. Ça. 18,6,18. Eben so उपविमासम्: स्रश्चीननुद्धिर्वानियर्न्योरमासतरिर्माततरिर्माततरिर्माविमासं पाति Ait. Ba. 4,27. 6,26.

चिमार्के. (wie eben) nom. ag. der Abspannende VS. 30,14. ेस्त्री f. TBa. 3,7,14,1.

विमात्तह्य (wie eben) adj. 1) frei zu geben, den man laufen lassen darf: ग्रामत्रो न विमात्तह्य: Spr. (II) 523. नारूं पुधि विमात्तह्य: Мвп. 6,3927. — 2) aufzugeben, was man fahren lassen muss: क्राधलेंगि R. 2,28,24. — 3) zu werfen, zu schleudern, abzuschiessen: स्रस्त्रं मनुष्पेषु MBn. 1,5526. केशवाप शक्ति: 7,8298.

विमोव्य (wie eben oder von विमोक्त) adj. s. ग्र.

विमार्न (von मान mit वि) m. 1) das Sichlösen, Aufgehen: नद्ध Pin. Gaus. 1,10,1 (Ind. St. 5, 353). Gobu. 2, 4, 1 (Ind. St. 5, 370). — 2) Веfreiung (intrans.): 知行中° R. 2, 53, 23 (25 GORR.). 5, 44, 17. RàGA-TAR. 8,1698. सर्वविमाताप so v. a. damit Alle aus der peinlichen Lage herauskommen MBu. 5,7452. तेभ्या न विमातमकृति das Loskommen —, Sichbefreien von 4,428. शापात R. 6,82,166. वृज्ञिनात Bukg. P. 4,8,81. ब्रह्मवधात् 6,13,15. म्रस्त्रबन्ध ° R. 5,44,15. प्रमुपाश ° Muir, ST. 4,300, 12. शापतमा॰ Katelas. 25, 290. तदत्यस्तविमात्ता (तदु = दु:ख) ऽपवर्गः NJAJAS. 1,1,22. Befreiung der Seele, Erlösung Cat. Br. 14,7,1,16.39. BHAG. 16, 5. WEBER, RAMAT. UP. 349. BHAG. P. 9, 5, 24. VEDANTAS. (Allah.) No. 124. Lot. de la b. l. 347. 824. fgg. Vie de Hiouen-thsang 168. पूर्व ° Samkejak. 56. पूर्व ° 57. पूर्व पुरुष 58. Sarvadarçanas. 152, 13. — - 3) Befreiung (trans.), das Laufenlassen: eines Diebes M. 8,316. -90. प्राणिक्सि। MBH. 13,6682. — 5) das Entlassen, Fliessenlassen: वाष्प् MBu. 12,5753. so v. a. Spenden: वसूनाम् R. 2,23,39. das Abschiessen MBn. 1,5245. वाणानाम् R. 6,69,32.

विमानक (von मान्य mit वि) nom. ag. Löser: सर्ववन्ध ि R. 7,23,4,48. विमानण (wie eben) 1) adj. befreiend von: भवाष्यप ि Buåa. P. 4,9,9. मार्कप्रयमप्रपाण ि befreiend von oder lösend 8,3,17. — 2) n. a) das Lösen, Aufbinden: कार Varån. Brh. S. 78,3. — b) das Befreien, Befreiung MBu. 14,2440. Råéa-Tar. 8,1864. तोन्य: Verz. d. Oxf. H. 20,b,23. जीवस्य शरीरतः Buåa. P. 10,70,39. पुरुषादात्मिनान्तणम् Nilak. 63. जपद्रय े MBu. 1,325. 3,271 in der Unterschr. R. 7,30,11. Buåa. P. 8, 2,30. करेति मे विमानणम् 3,19. मा शरीरिविमानणात् bis zur Befreiung vom Körper M. 2,243. Buåa. 5,23. विपिद्यमानण अрг. (II) 783. Buåa. P. 8,10,54. पाश्चिमानणों कुरू Pańkat. 107,24. पुरुषाश े Verz. d. Oxf. H. 44,b,35. — c) das Vonsichgeben —, Entlassen einer Leibesfrucht, Befreiung von der Leibesfrucht MBu. 1,2369. मण्ड े das Legen von Eiern Pańkat. 74,20. प्राणा das Aufgeben der Lebensgeister MBu. 11,201. म्यूष्टियमानण das Blutlassen Suça. 1,58,20. सायकस्य das Abschiessen R. 4,12,29.

विमोत्तिन् (von विमात) adj. der Erlösung theilhaftig geworden MBn. 12. 11494.

विमोध (2. वि + मोध) adj. ganz vergeblich: प्रयासा: Buic. P. 6,10,28. विमोधक (von 1. मुच् mit वि) adj. lösend, befreiend von: भवबन्ध o Verz. d. Oxf. H. 91,5,11.

विमाचन (wie eben) 1) adj. (f. ई) a) ausspannend, lösend: Pùshan (vgl. विमुचा नपात्) R.V. 8, 4,15. fg. — TBa. 3, 7, 44, 1. गोपीमानग्रन्थे विमाचन Кылбом. 155. व्हर्पपन्थि Выйс. Р. 5, 10, 16. — b) befreiend: Çi va MBn. 13, 1173. नार्गिर्म die Weiber von der Leibesfrucht befreiend Hantv. 15345. आपिद्यमाचनी Kathàs. 37, 43. — 2) n. a) das Ausspannen, Einkehr; das Befreien vom Dienst R.V. 2, 37, 5. 3, 30, 12. वाजिना रासेमस्य 53, 5. 20. इक् प्रपापीमस्तु वामिन्द्रवापू विमोचनम् 4, 46, 7. 5, 53, 7. TS.